

До моєї покійної
сестроньки Надії

Як побожну данину
Найсвятішої любови,
Оцю збірочку сумну,
Звуки скривдженої мови,
Я присвячую тобі,
Моя сестронько кохана,
Що загинула в боротьбі,
Злою долею спіткана!
Скільки раз пером слабим
Ти, пануючи, водила;
Падав — зором голубим
Знов на правий шлях будила!

Жовтень 1893 ...